

“అంత!” అంటాడు యజమాని.

“యిత!” అంటాడు అప్రెన్స్.

“సరే! రేపు రండి! ఆలోచించి చెబుతాను”

అన్నాడు యజమాని.

మర్నాడు ఎగురుకుంటూ వెళ్ళాడు అప్రెన్స్.

“సారీ! మనం అనుకున్న అద్దె కంటే

యాభయి రూపాయిలు ఎక్కువ యిస్తానన్నారు మరొకరు— ఎలా వదులుకోనేది చెప్పండి. పైగా నిన్న రాత్రి అధ్యాన్నుకూడా యిచ్చేశాడు” అన్నాడు యజమాని మొహం చాటుచేసుకుంటూ.

శాంతిమాతగా దీనజన్మద్వారకుడుగా నిన్నటి వరకు కనిపించిన ఈ యజమాని దేశాధినేతను చేస్తే డబ్బుకోసం దేశాన్ని అమ్మేయగలడనించింది. వాగ్దానాలను గడ్డిపోచగా, డబ్బే పరమావదిగా పరిగణించే ఆ యజమాని యింట్లో ఎవరు అద్దెకుండగలరు?

దిగాలుపడి తిరిగి రోడ్డున పడ్డాడు అప్రెన్స్.

“అప్రెన్స్!”

కేకవని వెనక్కి తిరిగిచూశాడు అప్రెన్స్.

సుబ్రహ్మణ్య

“ఈ ఏది చివరిలో ఒక పోర్నను అద్దె కుందిట. వెళ్ళి చూడు!” అన్నాడు.

ఆ యింటి యజమాని అసర్విత బ్రహ్మచారిట. పెళ్ళిపెటాకులు పిల్లలపేచూ బాదర బందేమీ లేవుట!

అఘ మేఘాలమీద వెళ్ళాడు అప్రెన్స్.

ఇంటికి సున్నం వేస్తున్నారు.

ఇహా అద్దెకిస్తారు కాబోలు.

లోపలికి వెళ్ళాడు.

ఇద్దరువ్యక్తులు కనిపించారు.

అందులో ఒకరు యింటి యజమాని.

మరొకరు ఎవరబ్బా!

వచ్చినవని చెప్పాడు అప్రెన్స్

“లాభం లేదండీ! ఏరి కిచ్చేశాను. నిన్నే

వచ్చి అక్రమించుకున్నారు” అంటూ రెండో వ్యక్తిని చూపించాడు.

అందినట్లే అంది చేజారిన పెన్నిధి అయిందే అని లబలబ లాడాడు అప్రెన్స్!

తనరాజ్యాన్ని అక్రమంగా అక్రమించిన ఆ రెండోవ్యక్తి వంక గుర్రుగా చూశాడు అప్రెన్స్!

వెంటనే అప్రెన్స్ ఒక బిడియా తట్టింది.

సదరు రెండోవ్యక్తిని అడిగాడు.

“ఎక్కడ నుంచి ఖాళీ చేస్తున్నారు?”

ఫలానా యింట్లోని”

“అరే! ఆ యిల్లా! ఆయన నాకు బాగా తెలిసినవాడే! అంతకుముందు వెళ్ళి ఆడిగితే లేదన్నాడే”

“అవును! అప్పుడు లేడు. యిప్పుడుందిగా! వెళ్ళి కనుకోకుండి!”

అప్రెన్స్కి అనుమానం వచ్చింది.

“మరి మీరెందుకు ఖాళీ చేస్తున్నట్లు”

అప్పారావు-అద్దెయిల్లు

“పిల్లలకు స్కూలు దూరమని!” సమాధానం ఇచ్చి అప్రెన్స్కి మరొక ప్రశ్నకు అవకాశం యివ్వకుండా సైకిలుమీద రివ్వున వెళ్ళిపోయాడు.

అప్రెన్స్కి మరొక అనుమానం పట్టుకుంది.

ఆ యింటి ఓనర్ డి కుచేల సంతానం.

పెళ్ళిళ్ళు అయినాయో! తేవో! కనుక్కుంటేసరి.

వెళ్ళాడు అప్రెన్స్.

“బాగున్నారా సారీ!” పలకరించాడు అప్రెన్స్.

“ఓ. కె.” అన్నాడాయన.

ఎన్ క్వెస్టర్ మొదలెట్టాడు అప్రెన్స్.

“యింట్లో ఎవరూ లేనట్లుంది. మీరు మీ భార్య కనబడుతున్నారు”

“పిల్లలు ఎప్పుడూ పిల్లలుగా

వుంటారుటయ్యా; ఎదగరూ! ఆడపిల్లలు

సలక్షణంగా కాపురాలు చేసుకుంటున్నారు. మగ

పిల్లలు ఎక్కడెక్కడో ఉద్యోగాలు చేసుకుంటు

న్నారు. పిల్లా పాపతలో కళకళాడుతున్నారు!”

అంటూ పెళ్ళిన నవ్వాడు.

“మొత్తానికి పిల్లలందరికీ పెళ్ళిళ్ళు చేసి

గట్టున వడ్డారన్నమాట! గుడ్!” మెచ్చు

కున్నాడు అప్రెన్స్.

చిరునవ్వు నవ్వాడు ఆయన మీసం

దువ్వుకుంటూ.

“ఇహా నా షష్ఠి పూర్తి”

ఉలిక్కిపడ్డాడు అప్రెన్స్.

“అదీ కూడా మూడు నెలల క్రిందటే

అయిపోయింది!”

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు అప్రెన్స్.

“మీ యింట్లో అద్దెకిచ్చే ఆయన పోర్నను

లో ఒక పోర్నను ఖాళీ అయినట్లు విన్నాను”

“మరే!”

“అది నాకు కావాలి”

“వరే!”

“ఎంత?”

“యిత!”

“దారుణం! ఎక్కువేనండీ”

“అయితే వెళ్ళిపోండి”

“అమ్మమ్మ! అంత మాటనకండీ! సరే

కానివ్వండి! అవసరం నాది కనుక తప్పదు”

ఇల్లు కలవాళ్ళకి యిల్లు లేనివాళ్ళంటే ఎంత

చులకన! నిలువునా దోపిడి చేస్తున్నారని

ఫగవాడు అప్రెన్స్.

తను యింటికెళ్ళి సామాన్లను గోనెసంచుల

లోనూ బుట్టలలోనూ సర్దాడు. “కొత్త

యింటికి వెళ్ళగానే ఆ ప్యాకేజీలు గోనె సంచులు

విప్పకు! అలాగే కొంతకాలం వుంచుకుండా”

అన్నాడు భార్యతో సీరియస్ గా అప్రెన్స్

“మీకేమీ మతి పోలేదు కద! సామానులు

తీయకుండా అక్కడ పనులు ఎలా జరుగుతా

యండీ?” అన్నది భార్య ఆశ్చర్యపోతూ

“ఏదో వంక పెట్టి ఆ కొత్త యంటి

వాళ్ళు ఏ క్షణాన ఖాళీ చెయ్యమంటారో!

రోజులు ఆలా వున్నాయి” నవ్వాడు అప్రెన్స్.

“నేను యమ్మల్నే కావడం ఖాయం!”

కాలరెగరేసుకుంటూ మళ్ళీ అన్నాడు అప్రెన్స్.

వితగా మాచింది అప్రెన్స్ భార్య.

ఈయనకేమీ పిచ్చెక్క లేదు కద!

“ఏం యిప్పుడు చేస్తున్న ఉద్యోగం బాగా

లేదా! గెలిచి ఏకంగా మంత్రి అవుదామా!

మనబతుక్కి అదొక్కటే తక్కువ!” ఈసడిం

చింది అప్రెన్స్ భార్య.

“అదికాదే వెరిమొహమా! ఇలా మనం

ప్రతి మూడు నెలలకు నాలుగుమూలలా ఇల్లు

మారుతుంటే మనకి మ రిం త పలుకుబడి

వుంటుంది. యమ్మల్నేకి పోటీచేసి గెలవడం

తేలిక!” మరింత గట్టిగా నవ్వాడు అప్రెన్స్.

“సంతోషించాం! మీ జోకులకు! ముందు

మిగతా సామాన్లు సర్దండి! అవతల తోపుడు

బళ్ళవాళ్ళొచ్చారు.” అని పనిలోనికి మునిగి

పోయింది అప్రెన్స్ భార్య.

“ఏనాయో! ఈ తోపుడుబండి ఖరీదు ఎంత

వుంటుంది” అడిగాడు అప్రెన్స్ బండివాడిని

సీరియస్ గా.

“ఎందుకండీ తమకుబండి” ఆశ్చర్యంగా

అడిగాడతను.

“ఏంలేదోయ్! క్షణ క్షణానికి ఇళ్ళు

మారుతూ బండ్లకు బోలెడు తగలేసేబదులు ఆ

బండ్లెవో కొని నేను, నాపిల్లలు లాగిస్తే కలి

సాస్తుంది కదా అని!” యికిలించాడు అప్రెన్స్.

“బలేవారు బాబయ్యా! మీరు” నవ్వాడు

బండి ఆతను.

సామానులన్ని బండ్లలోనేసి కొత్త యింటికి

దారి తీశాడు.

వెంకట్రావ్ తగిలాడు.

ఏ లోయ్! సేల్పు రిప్రజంటేటివ్ లాగా

ఎప్పుడూ బండ్ల సామానులతో కనబడతావ్!

కొంపదీసి మళ్ళీ కొంపమారావా ఏమిటి?”

కిసుక్కున నవ్వి సైకిల్ మీద రివ్వున వెళ్ళి

పోయాడు.

ఒక వెరినవ్వునవ్వి ముందుకు నడిచాడు

అప్రెన్స్.

దారిలో పోస్తుమేన్ సింహాచలం కన్వించా

“సింహాచలం! నేను మళ్ళీ యిల్లు మారా

అదిగో అక్కడ కనబడుతోందే ఆ యింట్లో.

పాత అడ్డనులకు వచ్చే నా వుత్తరాలన్ని ఆ

యింట్లో యిస్తుండు” అన్నాడు అప్రెన్స్.

“ఎన్ని యిళ్ళు గుర్తుంచుకుని వావమంటారు

నన్ను! యిదంతా నాకు తెలవదు. మీరే పోస్టి

ఫీసుకువచ్చి తీసుకెళ్ళండి” అని కొంచెం అగి

“యీ తిప్పలు ఎందుకండీ. ఎంవక్కా ఆఫీసు

అడ్డనుకు రాయమనండి. పర్మనెంటుగా

వుంటుంది" అని ఉచిత సలహా పారేసి చక్కా పోయాడు సింహాచలం.

"హావదీ! నీక్కూడా లోకువైపోయాను గదలా సింహాచలం! యిల్లులేని వాడంటే ఎంత చురుకైన! అందులోను చీటికి మాటికి మారే వాళ్ళంటేను" వాపోయాడు అప్రెన్స్.

మొత్తానికి కొత్త యింటలో మారాడు అప్రెన్స్.

కొన్నాళ్ళు బాగానే జరిగింది.

ఇంతలో ఆవతలి వాటావాళ్ళను ఖాళీ చేయ మన్నారు.

ముందు ఎదిరించినా తరువాత లొంగిపోయి చివరికి ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయారు.

తరువాత రెంట్లీంపు అద్దెలో మరొకరికి యిచ్చారు.

తిరిగి వెనుకవాలా వాళ్ళను ఖాళీ చేయ మన్నారు.

దాంలో విసిగిపోయి అప్రెన్స్ మొదలైన అద్దెకున్నవాళ్ళంతా ఒక రఫుడిని మాట్లాడు కున్నారు. నెలకింత అని ఒక్కొక్క అద్దెయింటి వారు యిచ్చేట్లు ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. ఆ రోజీ చేయాలైన పనేమిటంటే—

"ఖాళీ చెయ్!" యింటివారు అనడమే తడవు—

"ముందు మీపని ఖాళీ!" కత్తి చూపిస్తూ యింటివారిమీదకు వచ్చేవాడు రోజీ.

దాంలో తారెల్లి లోపలికెళ్లి తలుపులు వేసుకునేవారు యింటివారు.

అద్దెకుంటున్నవాళ్ళు విజయగర్వంతో పూరేగారు.

కాని వారి ఆనందం ఎంతోకాలం నిలువలేదు. కారణం!

ఇంటివాళ్ళ కూడా ఒక రోజీని పెట్టారు.

"ఖాళీ చేస్తారా!" అని స్వంత రోజీ.

"నేనుండగా నా ఖాళీ చేయిస్తావురా!" అని అద్దె రోజీ.

"అదికాదు గురూ! నీవు డబ్బు పుచ్చుకుని చేస్తున్నట్లే నేను కూడా డబ్బులు పుచ్చుకుని చేస్తున్నాను" అని స్వంత రోజీ.

ఒకరోజు స్వంత రోజీ అద్దెకుంటున్న వాళ్ళకు అర్థిమేటవో యిచ్చాడు.

"మీరందరూ నాలుగు రోజులలో ఖాళీ మాలి! లేకపోతే..."

"హూ! లేకపోతే!" మధ్యలో అడ్డువచ్చాడు అద్దె రోజీ.

"సామానులు రోడ్డుమీదకు గిరాటేస్తాను"

"ఏమిటి! సామానులు రోడ్డుమీదకు గిరాటేస్తావా! అదీ నా కళ్ళకెదురుగానే! నేనంత చవటననుకున్నావా"

"లేకపోతే నేను చవటననుకున్నావా"

మీదమీదకు వస్తున్నారు ఆ రోజీలు. "నరే! మనిద్దరిలో ఎవరు చవటో తేల్చుకుందాం" భుజాలు, తోడలు చరిచాడు.

మీసాలు మెలేకాడు అద్దె రోజీ.

అంతే!

ఇద్దరూ హోరాహోరిగా కుస్తీ పట్టు పట్టారు. పెరడంతా ఒకళ్ళనొకళ్ళు తోసుకుంటూ కుమ్ములాడుకున్నారు. దొర్లారు. ఆ యుద్ధంలో అందంగా పెరిగిన పూలమొక్కలు, కూరపాదులు వారికింద నలిగి పచ్చడిపచ్చడయి నాశనంఅయింది.

పంపుదగ్గర పెట్టిన బిందెలు, తప్పిలాలు, చెంబులు యదేచ్చగా వాడుకున్నారు. అవన్నీ సొట్టులువడి వికృతాకారంపొంది నాలుగుమూలలా పడివున్నాయి.

ఇంటివాళ్ళు, అద్దెకున్నవాళ్ళు తలుపుతలు వేసుకుని కీటికితోసుంచి ఆ యుద్ధకాండను భయంభయంగా ఆదురుతున్న గుండెలతో చూస్తున్నారు.

ఆ యుద్ధరిలో ఎవరూ గెలిచేటట్లులేదు. ఓడేటట్లు లేదు.

ఆ యుద్ధరి ద్వంద్వ యుద్ధం అనంతంగా సాగుతూనే వున్నది.

యిహా లాభంలేదని ఇంటివాళ్ళు, అద్దెకున్న వాళ్ళు బయటకువచ్చి ఆ రోజీలను బలవంతాన విడిపించారు.

ఈ విషయంలో అందరూ ఏకమై రోజీలను ప్రార్థించారు.

"బాబులూ! యిహావెళ్ళిరండి! ఇంతవరకు చేసింది చాలు!" అన్నాడు ముక్తకంఠంతో చేతులు జోడిస్తూ.

"చెరొక యాభయ రూపాయలు యిలా పారెయ్యండి! వెళ్ళిపోతాం!" అన్నారు రోజీలు దర్పంగా.

వెళ్ళిపోతే చాలనుకుని చెరొక యాభయ రూపాయలిచ్చారు. స్వంత యింటి వారు అద్దెకుంటున్నవారు.

వాళ్ళిద్దరూ ఒకరి భుజాన ఒకరు చేతు లేసుకుని నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

వెరిమొహాలేసుకుని వెడుతున్న వారిద్దరి వంక చూస్తూండేపోయారందరూ.

రోజీని పెట్టి అంతా పాడు చేశారనే కసి తోనూ, చులకనతోనూ యింటివారు అద్దెకున్న వాళ్ళను బాధపెట్టడం మొదలెట్టారు.

అద్దెకున్నవాళ్ళు సహనం నశించింది. అందరూ ఐక్యమై ఎదిరించడమే మార్గ మనుకున్నారు.

అచరణలో పెట్టేశారు. పంపు దగ్గర యింటివాళ్ళు బిందెలు కన బడితే తీసి అవతలిగిరాటేసి తమ బిందెలను పెట్టుకునేవారు.

లావెట్లీ తలుపులు లాక్ చేసి తాళంచెపులు తమ దగ్గర వుంచుకునేవారు. ఇంటివాళ్ళు కనబడటం ఆలస్యం తిట్ల దండకం లంకించు కునేవారు. అద్దె నెల నెలా యిప్పడం మానేశారు. ఎవరిష్టం వచ్చినపుడు వారు ఎప్పుడో బుద్ధి పుట్టినప్పుడు యిచ్చేవారు.

ఇది ఒక రకంగా గెరిల్లా యుద్ధం అన్న మాట!

ఒకరోజు!

తెల్లారి లేచి చూస్తే యింటివాళ్ళున్న పోర్నన్ తాళం వేసివుంది!

"అరే! ఇంటివాళ్ళు ఏమైనట్లు? కోంపదీసి ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోయారా ఏమిటి! ఎంత విప్లవాత్మకమైన మార్పు!" అంటూ అప్రెన్స్ తోహా అందరూ ముక్కుమీద వేలుంచుకున్నారు.

మరునాడు—

ఎవరో ఒకాయన కుటుంబంలో బండెడు సామానులతో వచ్చి యింటివాళ్ళ పోర్నన్ తాళం తీశాడు.

అద్దెకున్నవాళ్ళు నోరెళ్ళబెట్టి చూస్తున్నారు. "ఈయనెవరు? యింటి ఓనర్ ఏమైనట్లు?"

అప్రెన్స్ ఆయనదగ్గరకు వెళ్ళాడు. తన సందేహాన్ని బయటపెట్టాడు.

"ఏముంది! ఈ యింటాయన మీ బాధలు పడలేక అక్కడ మా పోర్నన్ లోనికి అద్దెకు వచ్చాడు. ఇహా నేను అక్కడ మా యింటో అద్దెకున్నవాళ్ళ బాధలు పడలేక యీ పోర్నన్ లో అద్దెకు వచ్చాను!" అన్నాడాయన ఏటోచూస్తూ.

"ముచ్చునల్ ట్రాన్స్ ఫరన్న మాట!"

అప్రెన్స్ బిగ్గరగా నవ్వాడు. మిగతా వాళ్ళం దరూ నవ్వాలా. వద్దా అన్నట్లు చూస్తూండే పోయారు.

కావలెను

మా డెయిరీ, ప్లాస్టిక్ నావల్టీస్
ప్రసిద్ధ కాలెండర్లకు
విజ్ఞెంట్లు కావలెను.

Oriental Calendar Mfg. Co.
Sec-10, P.B. No. 11212,
CALCUTTA-14.

కావలెను

మా డెయిరీ, ప్లాస్టిక్ నావల్టీస్
ప్రసిద్ధ కాలెండర్లకు
విజ్ఞెంట్లు కావలెను.

Oriental Calendar Mfg. Co.
Sec-10, P.B. No. 11212,
CALCUTTA-14.